

кърва, т. е. тия послѣднитѣ викатъ на синовитѣ си жени: снахо!) фр. belle-fille, р. сноха.

24. *Зѣлва* (*каліна* и *маліна*). Така казватъ женитѣ на мжовитѣ си сестри; на по-голѣмата казватъ калина, на по-малката—маліна. Фр. belle-soeur, р. золовка, с. заова.

25. *Бѣтю* (бакю) казватъ по малкитѣ братя, сестри и жени на по-голѣмитѣ братя въ кѣщи.—Отъ това бѣтю, бакю, бае, байно се употрѣблява не само за по-стари братя, но като почетно название за всѣкого по-старъ или по-младѣ твърдѣ се не дири,—за почитѣ. По нѣкога въ сѣщій смисълъ се употрѣбляватъ роднинскитѣ: чичо, вуйчо, свако и пр. Така сѣщо за жени се употрѣбляватъ думитѣ: како, стрино, лельо и пр.

26. *Кѣка* (зв. кѣко!) казватъ по-малкитѣ братя и сестри на по-голѣмата си сестра.

27. *Бѣля* (зв. буле! бульо!) казватъ по-малки братя и сестри на по-голѣмата си братова жена.

28. *Уйкѣ*, т. е. вуйчо и уйна, т. е. вуйна (зв. уйчо и уйне!) казвами на майчина си братъ и на жена му, фр. oncle, tante, р. тетка, с. ујак, ујна.

29. *Свако* е мжжтъ на майчината ми или бащина сестра; фр. пакъ както и за вуйчо — oncle, р. тоже, с. тетак.

30. *Лѣля* (мн. ч. лелини).—Сестра на баща ми или сестра на майка ми, фр. tante, р. тетка, с. тетка.

31. *Зетъ*, мн. зетьове (зв. зетьо, зетько!) фр. gendre, р. зятъ, с. зет.

32. *Свѣкръ* (жена му: свекърва) казва жената на мжжовий си баща, — а свекърва на майка му, фр. beau-père, с. а. d. père du mari (belle-mère), р. свекръ, свекровъ, с. свекар, свкрва.

33. *Шурей* (братъ на жена ми), фр. beau-frère, р. своякъ (шуринъ), с. шурјак.—На жена му се казва: шურიѣйка.

34. *Балджа* (сестра на жена ми, мжжъ ѣ мой *баджанакъ*), фр. belle-soeur, р. своячница, с. шурјакинја.

35. *Сватъ*, *свѣтя* си казватъ помежду си родителитѣ на мжжа и жената. Сѣщо си казватъ и по-разширително и другитѣ роднини отъ двѣтъ страни.

36. *Тестъ* (*бабалъкъ*, *дѣдо*) казвамъ на бащата на жена ми; фр. beau-père, р. тестъ, с. тест.

37. *Тѣца* (баба) — казвамъ на майката на жена ми; фр. belle-mère, р. тѣца.